

สารบัญ

คำนำ	9
บทนำ	17

ขั้นตอนที่ 1 มุมมอง

การกำหนดมุมมอง	34
รับรู้ถึงพลังในตัว	42
จงมีสติ	48
ควบคุมอารมณ์ให้อยู่หมัด	52
หัดมองโดยปราศจากอคติ	60
ปรับเปลี่ยนมุมมอง	65
เรื่องที่เราควบคุมได้และไม่ได้	71
อยู่กับปัจจุบัน	78

คิดนอกกรอบ	84
ค้นหาโอกาส	90
เตรียมลงมือทำ	99

ขั้นตอนที่ 2 การลงมือทำ

ลงมือทำตั้งแต่เนิ่น ๆ	104
เริ่มต้นได้แล้ว	112
จงมุ่งมั่น	119
ทดลองซ้ำ	127
ทำตามขั้นตอน	134
ทำหน้าที่ให้ดีที่สุด	142
วิธีที่ได้ผลคือวิธีที่ถูกต้อง	148
ประโยชน์ของการต่อสู้ทางอ้อม	155
ใช้อุปสรรคโค่นอุปสรรค	162
จงควบคุมจิตใจ แต่ปล่อยให้ร่างกายเป็นอิสระ	169
คว้าโอกาสจากอุปสรรค	174
เตรียมใจรับความล้มเหลว	180

ขั้นตอนที่ 3

พลังใจ

พลังใจเอาชนะทุกสิ่ง	187
สร้างป้อมปราการภายในจิตใจ	196
คาดการณ์ในแง่ลบเสมอ	203
ศิลปะแห่งการยอมรับความจริง	210
จงรักในโชคชะตาของตัวเอง	218
มีความอดุทธสาหะ	226
เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	233
ระลึกถึงความตายอยู่เสมอ	241
เตรียมพร้อมที่จะเริ่มต้นใหม่	247
บทสรุป : เมื่ออุปสรรคกลายเป็นโอกาส	251
บทส่งท้าย : ยินดีด้วย คุณเข้าใจชีวิตอย่างถ่องแท้แล้ว	259
ประวัติผู้เขียน	265

คำนำ

ในปีคริสต์ศักราช 170 ไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิโรมันอย่างมาร์คัส ออเรลิอุส สร้างงานเขียนของตัวเองขึ้นมาตอนไหน บางทีพระองค์อาจใช้เวลายามค่ำคืนในที่พักใกล้กับสมรภูมिरบในเยอร์มาเนียไม่กี่ชั่วก่อนรุ่งสางที่พระราชวังในกรุงโรม หรืออาจเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ระหว่างที่ละสายตาจากการชมเกมการต่อสู้อันดุเดือดในสนามโคลอสเซียม แต่ไม่ว่าพระองค์จะเขียนผลงานขึ้นมาเมื่อไหร่ก็ไม่สำคัญหรอกครับ เพราะประเด็นที่สำคัญก็คือ บุรุษที่คนรุ่นหลังต่างยกย่องว่าเป็นจักรพรรดิโรมันผู้ทรงคุณธรรมที่สุดคนนี้ได้ลงมือสร้างงานเขียนของตัวเองขึ้นมาต่างหาก

ออเรลิอุสไม่ได้ตั้งใจจะเผยแพร่งานให้ใครอ่าน พระองค์ไม่ได้ตั้งใจเขียนเพื่อคนอื่นนอกจากตัวเอง แต่ผลงานดังกล่าวก็ได้รับการยกย่องอย่างไร้ข้อกังขาว่าเป็นหนึ่งในสุดยอดคัมภีร์สำหรับการเอาชนะเรื่องเลวร้ายทั้งปวงที่มนุษย์เราต้องพบเจอในชีวิต มันไม่เพียงช่วยให้เราเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้เท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนอุปสรรคให้กลายเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จอีกด้วย

ส่วนใหญ่แล้วงานเขียนของออเรลิอุสเป็นการนำแนวคิดของอาจารย์และบุคคลอื่น ๆ ที่พระองค์ให้ความเคารพนับถือมาถ่ายทอด

อย่างไรก็ตาม ด้วยเนื้อหาที่มีเพียงไม่กี่สิบคำ มาร์คัส ออเรลิอุส กลับสามารถอธิบายแนวคิดอมตะอย่างหนึ่งได้ลึกซึ้งยิ่งกว่าบรรดานักปราชญ์คนก่อน ๆ ไม่ว่าจะเป็นคริสตอปปัส เซโน คลีแอนเทส อริสตัน อพอลโลนีอัส จูนิอัส รัสติคัส เอพิคเตตัส เซเนกา หรือ มูซิอัส รูฟัส

ตัวอย่างเพียงเท่านี้ก็ น่าจะพอเป็นเครื่องพิสูจน์ได้แล้วนะครับ
ต่อไปนี่คือสิ่งที่ออเรลิอุสเขียนไว้

การกระทำของคนเราอาจถูกยับยั้งได้...แต่ไม่มีสิ่งใดที่ยับยั้งเจตนาและความเป็นตัวเองของเราได้ มนุษย์เรามีความสามารถในการปรับเปลี่ยนและดัดแปลง ความคิดของเราจะเปลี่ยนอุปสรรคที่พบเจอให้กลายเป็นสิ่งที่เกื้อหนุนเจตนารมณ์ของเรา

จากนั้นพระองค์ก็สรุปทิ้งท้ายด้วยถ้อยคำอันทรงพลัง ซึ่งกลายเป็นหลักการสำคัญในเวลาต่อมาว่า

อุปสรรคที่ขัดขวางการกระทำจะกลายเป็นสิ่งที่ส่งเสริม
การกระทำ
อุปสรรคที่กีดขวางเส้นทางจะกลายเป็นทางออก

สิ่งที่ออเรลีสถ่ายทอดออกมาคือหัวใจสำคัญของศิลปะแห่ง “การพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส” โดยไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์แบบ ไหน เราจะมีทางออกเพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทางเสมอ ดังนั้น อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่สิ่งที่คงอยู่ถาวร เราสามารถเปลี่ยน มันให้กลายเป็นสิ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนเราได้

แนวคิดของชายคนนี้ได้เป็นเพียงคำกล่าวสวยหรูที่ไร้ประโยชน์ แต่มันถูกกลั่นกรองมาจากประสบการณ์การปกครองจักรวรรดิโรมันกว่า 19 ปีที่พระองค์ต้องเผชิญกับสงครามนับครั้งไม่ถ้วน โรคระบาดที่คร่า ชีวิตผู้คน พระชายาที่อาจลอบมีชู้ สหายที่ไว้วางใจพยายามแย่งชิงบัลลังก์ การเดินทางอันยากลำบากครั้งแล้วครั้งเล่าจากเอเชียไมเนอร์สู่ซีเรีย อียิปต์ กรีซ และออสเตรเลีย ปัญหาการเงินในท้องพระคลัง ปัญหา เรื่องน้องชายที่ดำรงตำแหน่งจักรพรรดิร่วมแต่กลับทำตัวโลภมากและ ไร้ความสามารถ รวมไปถึงปัญหาอื่น ๆ ที่ถาโถมเข้ามาไม่จบสิ้น

ออเรลีสมองว่าอุปสรรคทุกอย่างเป็นเหมือนโอกาสในการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็นด้านความอดทน ความกล้าหาญ ความถ่อมตน ความมี ใจกว้าง ความมีเหตุผล ความยุติธรรม หรือความคิดสร้างสรรค์ อำนาจที่มาพร้อมกับตำแหน่งจักรพรรดิไม่มีผลใด ๆ ต่อพระองค์ เช่นเดียวกับความเครียดและภาระอันหนักหน่วงทั้งหลาย มีน้อยครั้งนักที่ ออเรลีสจะควบคุมอารมณ์ไม่อยู่ พระองค์ไม่เคยตกเป็นเหยื่อของความเกลียดชังหรือความขมขื่น ดังที่แมทธิว อาร์โนลด์ นักเขียน บทความชื่อดังกล่าวไว้ในปี 1863 ว่า ออเรลีสคือบุรุษผู้มีอำนาจและ

ทรงอิทธิพลที่สุดในโลก ซึ่งผู้คนที่อยู่รอบข้างพระองค์ต่างก็เห็นพ้อง
ต้องกันว่าพระองค์ได้พิสูจน์ตัวเองแล้วว่าคู่ควรกับอำนาจนั้นเพียงใด

หัวใจสำคัญของข้อความสั้น ๆ ที่มาร์คัส ออเรลิอุส เขียนขึ้น
ปรากฏให้เห็นในงานของบุคคลอื่น ๆ ที่ยึดมั่นในหลักการเดียวกับเขา
เช่นกัน อันที่จริงแล้ว ดูเหมือนว่าหลักการนี้จะถูกถ่ายทอดต่อ ๆ กัน
มาหลายยุคหลายสมัยเลยทีเดียว

เราสามารถพบเห็นหลักการนี้ได้ตั้งแต่ในยุคแห่งการล่มสลายของ
จักรวรรดิโรมันไปจนถึงยุคแห่งความคิดสร้างสรรค์ในสมัยเรอเนสซองซ์
และยุคแห่งการรู้แจ้งของยุโรป อีกทั้งยังสามารถพบได้ในจิตวิญญาณ
ของนักบุกเบิกชาวอเมริกัน ความมุ่งมั่นของทหารฝ่ายเหนือในช่วง
สงครามกลางเมืองอเมริกา ความจ้อแจของยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม
ความกล้าหาญของเหล่าผู้นำการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมือง ตลอดจน
ความหนักแน่นของผู้ที่ยืนหยัดในค่ายกักกันเชลยศึกในสงคราม
เวียดนาม ทุกวันนี้มันกลายเป็นหลักการที่ฝังลึกอยู่ในดีเอ็นเอของ
เหล่าผู้ประกอบการแห่งซิลิคอนวัลเลย์ด้วยเช่นกัน

หลักการนี้เป็นแรงผลักดันให้กับผู้คนที่สร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมา
จากศูนย์ ทั้งยังคอยช่วยเหลือบรรดาผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอันใหญ่
หลวงหรือกำลังเผชิญกับความยากลำบาก ไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลก
หรือในยุคสมัยใด ไม่ว่าจะอยู่ในสนามรบหรือห้องประชุมของบริษัท
ผู้คนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะ และทุกชนชั้นต่างก็ต้อง
เผชิญกับอุปสรรคและต่อสู้เพื่อเอาชนะมัน เราต้องเรียนรู้ที่จะพลิก
วิกฤติเหล่านั้นให้กลายเป็นโอกาส

การต่อสู้ดิ้นรนคือสิ่งเดียวในชีวิตที่เป็นเรื่องแน่นอน และไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ เราทุกคนล้วนได้รับมรดกที่สืบทอดต่อกันมาอย่างยาวนาน แล้วใช้มันเป็นเครื่องนำทางในโลกที่เต็มไปด้วยโอกาส อุปสรรค บททดสอบ และชัยชนะ

เราทุกคนต่างเป็นผู้รับโดยชอบธรรมของมรดกชิ้นนี้ มันคือสิทธิที่ติดตัวเรามาแต่กำเนิด ไม่ว่าจะต้องเผชิญกับอุปสรรคใด เรามีทางเลือกเสมอ นั่นคือ การปล่อยให้อุปสรรคหยุดเราอยู่กับที่ หรือจะต่อสู้จนสามารถข้ามผ่านอุปสรรคนั้นไปได้

เราอาจไม่ใช่จักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่ แต่โลกก็ยังมอบบททดสอบให้กับเราอย่างเสมอต้นเสมอปลาย มันทำให้เราต้องตั้งคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าเรามีดีพอหรือไม่ เราจะข้ามผ่านสิ่งกีดขวางตรงหน้าได้หรือเปล่า และเราจะยืนหยัดเพื่อพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นว่าเราแข็งแกร่งพอได้หรือไม่

ผู้คนมากมายได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพวกเขามีคุณสมบัติที่จะทำสิ่งเหล่านี้ และยังมีคนพิเศษอีกจำนวนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่เพียงสามารถรับมือกับอุปสรรคได้เท่านั้น แต่ยังใช้มันเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จอีกด้วย อุปสรรคและความท้าทายเหล่านี้ขัดเกลาให้พวกเขากลายเป็นคนที่ดีขึ้น และพวกเขาจะเป็นอย่างที่เป็นอยู่ไม่ได้เลยหากปราศจากมัน

ถึงเวลาแล้วที่จะทดสอบว่าคุณเป็นคนประเภทเดียวกับพวกเขาหรือไม่

และหนังสือเล่มนี้จะช่วยนำทางให้คุณเอง

อุปสรรค

คือ

โอกาส

บทนำ

จะเป็นอย่างไรถ้าอุปสรรคหรือปัญหาที่น่าหงุดหงิดซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝันนั้นไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คุณคิด จะเป็นอย่างไรถ้าสิ่งที่คุณหวั่นเกรงและภาวนาขอให้มันไม่เกิดขึ้นนั้นกลับส่งผลดีต่อคุณ

หากภายในอุปสรรคมีสิ่งที่เป็นประโยชน์กับคุณ และมีคุณเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ใช้ประโยชน์จากมันได้ คุณจะทำอะไรครับ แล้วคุณคิดว่าถ้าเป็นคนอื่นจะอย่างไร

ผมเดาว่าสิ่งที่คนส่วนใหญ่ (รวมถึงคุณในตอนนั้นด้วย) จะทำก็คือสิ่งที่เราทำกันเป็นประจำ นั่นคือการไม่ทำอะไรเลย

พูดตามตรงนะครับ เวลาที่เจอปัญหา เรามักจะทำอะไรไม่ถูก สิ่งเดียวที่คนส่วนใหญ่ทำคือนิ่งเฉยเพราะมัวแต่ตกตะลึงกับอุปสรรคมากมายที่กองอยู่ตรงหน้า

เราได้แต่หวังว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจะไม่ใช่เรื่องจริง แต่มันเป็นเรื่องจริงครับ

คนเราสามารถระบุประเภทของอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อในวงกว้างอย่างเรื่องสถาบันต่าง ๆ ที่ตกต่ำลง อัตราการว่างงานที่พุ่งสูงขึ้น ค่าเล่าเรียนที่แพงหูฉี่ และเทคโนโลยีที่เข้ามาแทนที่ทรัพยากรมนุษย์ นี่ยังไม่นับปัญหาส่วนบุคคล

อย่างเรื่องของตัวเองเตี้ยเกินไป แก่เกินไป ช้ำกลัวเกินไป ยากจนเกินไป เครียดเกินไป ขาดโอกาส ขาดคนสนับสนุน และขาดความมั่นใจ เห็นไหมครับที่เราแยกแยะอุปสรรคประเภทต่าง ๆ ได้เก่งขนาดไหน!

ถึงแม้อุปสรรคที่เราพบเจอจะแตกต่างกันออกไป แต่มันก็ทำให้เกิดการตอบสนองที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงอาการ หวาดกลัว หงุดหงิด สับสน ลึ้นหวัง หดหู่ หรือโกรธเกรี้ยว

หลายครั้งที่คุณรู้ว่าจะต้องทำอะไร แต่กลับรู้สึกเหมือนมีศัตรูที่มองไม่เห็นจับคุณขังไว้ในกรง หรือกดทับคุณไว้จนกระดิกตัวไปไหนไม่ได้ หลายครั้งที่คุณพยายามหาทางออก แต่กลับมีบางอย่างคอยติดตามและขัดขวางคุณไปทุกอย่างก้าว คุณมีอิสระแค่พอให้รู้สึกว่าตัวเองยังสามารถก้าวเดินต่อไปได้ จะได้รู้สึกผิดเมื่อต้องยอมแพ้กลางทาง

หลายคนไม่พอใจกับงานที่ทำ ความสัมพันธ์ที่มี และสถานะที่เป็นอยู่ เราต่างพยายามอย่างหนักที่จะไปให้ถึงจุดหมายที่ตัวเองต้องการ แต่กลับมีบางอย่างที่ปิดกั้นทางเดินอยู่เสมอ

สุดท้ายเราจึงเลือกที่จะไม่ทำอะไรเลย

เราพากันโทษเจ้านาย เศรษฐกิจ นักการเมือง หรือคนรอบตัว ไม่ก็โทษว่าเป็นเพราะความห่วยแตกของตัวเอง หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นสูงเกินกว่าที่จะเอื้อมถึง แต่ความจริงแล้วสิ่งเดียวที่เราสามารถกล่าวโทษได้อย่างเต็มปากก็คือทัศนคติและวิธีที่เราใช้ในการรับมือกับปัญหาต่างหาก

มีบทเรียน (และหนังสือ) มากมายที่สอนวิธีประสบความสำเร็จ แต่กลับไม่เคยมีบทเรียนใดที่สอนวิธีรับมือกับความล้มเหลว วิธีมองอุปสรรคที่พบเจอ หรือวิธีเอาชนะปัญหาเลย ดังนั้น เมื่อถูกปัญหา ร่ายล้อม คนส่วนใหญ่จึงติดแหง็กอยู่กับที่ด้วยความสับสน อึดอัด และท้อแท้ เราไม่รู้ว่าควรทำอย่างไรต่อไปดี

แต่ก็รู้ว่าทุกคนจะเป็นแบบนั้น เราต่างรู้สึกทึ่งเมื่อเห็นคนที่สามารถเปลี่ยนอุปสรรคให้กลายเป็นจุดเริ่มต้นแห่งชัยชนะ พลางนึกสงสัยว่าพวกเขาทำแบบนั้นได้อย่างไร พวกเขารู้ในสิ่งที่เราไม่รู้ อย่างนั้นหรือ

ที่น่าพิศวงยิ่งไปกว่านั้นก็คือ คนรุ่นก่อนต้องเผชิญปัญหาที่หนักหนากว่าเรา ทั้งที่มีเครื่องมือไว้คอยช่วยเหลือและรับประกันความสำเร็จน้อยกว่าเรามาก พวกเขาต้องเผชิญปัญหาเดียวกับที่เราเจออยู่ทุกวันนี้ แถมยังมีปัญหาที่พวกเขาต้องแก้เพื่อไม่ให้คนรุ่นหลังต้องเผชิญกับมันอีก แม้ปัญหาของเราจะหนักหนาสาหัสน้อยกว่ามาก แต่เราก็ยังติดแหง็กอยู่ดี

ถ้าถามว่าอะไรคือสิ่งที่คนกลุ่มนี้มีแต่เราไม่มี คำตอบนั้นง่ายมากครับ เรายังขาดวิธีและกรอบความคิดในการทำความเข้าใจและจัดการกับอุปสรรคที่ต้องเผชิญนั่นเอง

จอห์น ดี. ร็อกกีเฟลเลอร์ มีสิ่งเหล่านี้อยู่ในตัว สำหรับเขาแล้ว มันคือการสงบสติอารมณ์และมีวินัยในตัวเอง นักพูดผู้ยิ่งใหญ่แห่งกรุงเอเธนส์อย่างเดโมสเธนีสก็มีวิธีการของตัวเองเช่นกัน เขามีแรงกระตุ้นที่จะพัฒนาตัวเองผ่านการฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกับอับราฮัม

ลินคอล์น ที่ใช้ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความอดทน และความเห็นอกเห็นใจเป็นเครื่องมือในการจัดการกับปัญหา

นอกจากนี้ยังมีบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ ที่คุณจะได้เห็นซ้ำแล้วซ้ำอีกในหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นยูลิสซีส เอส. แกรนต์ โทมัส เอ็ดดิสัน มาร์กาเร็ต แทตเชอร์ ซามูเอล เซเมอร์เรย์ เอมีเลีย แอร์ฮาร์ท เออร์วิน รมเมล ดไวต์ ดี. ไอเซนฮาวร์ ริชาร์ด ไรต์ แจ็ค จอห์นสัน ริโอดอร์ รูสเวลต์ สตีฟ จ๊อบส์ เจมส์ สตีอกเคล ลอรา อิงกัลส์ ไวลด์เนอร์ หรือบารัก โอบามา

บุคคลที่ผมได้เอ่ยชื่อไปนั้นต้องพบเจอกับเรื่องเลวร้ายเกินกว่าที่ใครจะจินตนาการได้ บางคนถูกคุมขัง หรือไม่กี่ทศวรรษมานจากโรคร้าย นอกจากนี้จะต้องเผชิญกับปัญหาจุกจิกในชีวิตประจำวันเหมือนคนทั่วไปแล้ว พวกเขาจะต้องรับมือกับการแข่งขัน มรสุมทางการเมือง ความขัดแย้ง การต่อต้าน จารีตประเพณี การหย่าร้าง ความเครียด วิกฤติเศรษฐกิจ และอีกหลายเรื่องที่เราจะพูดถึง

เมื่อต้องแบกรับแรงกดดันมหาศาล พวกเขาจึงต้องเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในลักษณะเดียวกับบรรดาบริษัทชั้นยอดที่แอนดี โกรฟ อดีตซีอีโอของบริษัทอินเทลเคยกล่าวถึงไว้ว่า “เมื่อเผชิญกับวิกฤติบริษัทที่ไร้ประสิทธิภาพจะล่มสลาย ส่วนบริษัทที่มีประสิทธิภาพจะผ่านพ้นวิกฤติไปได้ แต่บริษัทชั้นยอดจะเติบโตยิ่งกว่าเดิม”

ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็เหมือนกับบริษัทชั้นยอด พวกเขาค้นพบวิธีเปลี่ยนความอ่อนแอให้เป็นความแข็งแกร่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทั้งน่าทึ่งและ

น่าประทับใจในเวลาเดียวกัน พวกเขาสามารถนำสิ่งที่จุดรั้งตัวเอง (ซึ่งอาจกำลังจุดรั้งคุณอยู่เช่นกัน) มาใช้ผลักดันให้ก้าวไปข้างหน้าแทน

คุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่บุคคลสำคัญทั้งหลายในประวัติศาสตร์ต่างมีเหมือน ๆ กัน อุปสรรคเป็นเหมือนออกซิเจนที่ทำให้เปลวไฟแห่งความมุ่งมั่นของพวกเขาปะทุขึ้น และไม่มีอะไรจะหยุดยั้งหรือสกัดกั้นเปลวไฟนั้นได้ อุปสรรคที่ขวางหน้ามีแต่จะช่วยโหมให้มันทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

คนเหล่านี้พลิกวิกฤติที่ต้องเผชิญให้กลายเป็นโอกาส ทั้งยังใช้ชีวิตสอดคล้องกับหลักการของมาร์คัส ออเรลิอุส และทำสิ่งต่าง ๆ ตามแนวทางของลัทธินิโสตอิก ซึ่งได้รับการยกย่องจากนักคิดแห่งยุคอย่างซีเซโรว่าเป็น “แหล่งรวมนักปราชญ์ที่แท้จริง” แม้ว่าคนกลุ่มนี้จะไม่เคยศึกษาแนวทางของลัทธินี้เลยก็ตาม พวกเขาเข้าใจอุปสรรคอย่างทะลุปรุโปร่ง มีไหวพริบในการแก้ไขปัญหา และยืนหยัดต่อสิ่งที่ถาโถมเข้ามา แม้ว่ามันจะอยู่เหนือความเข้าใจและการควบคุมของตัวเองก็ตาม

ถ้าจะว่ากันตามตรง ส่วนใหญ่แล้วเราก็แทบไม่เคยตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายมากเสียจนทำได้แค่ก้มหน้ารับชะตากรรมไป โดยปกติเรามักประสบกับปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือไม่ก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ทำให้รู้สึกไม่พอใจบ้าง บางครั้งเราอาจหลวมตัวไปทำในสิ่งที่ยากเกินความสามารถและสติปัญญา แต่ไม่ว่าปัญหาหรืออุปสรรคจะเป็นอะไร แนวทางในการแก้ไขย่อมเหมือนกันเสมอ นั่นคือ มองอุปสรรคในมุมกลับ หาข้อดีและใช้มันเป็นเชื้อเพลิงเพื่อมุ่งหน้าไปสู่ความสำเร็จ

อาจดูไม่มีอะไรซับซ้อน แต่แน่นอนว่ามันไม่ง่ายเลย

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้ต้องการให้คุณมองโลกในแง่บวกแบบไม่ลืมหูลืมตา ไม่ได้จะบอกให้คุณมองข้ามปัญหาในยามที่เกิดเรื่องแย่ ๆ และไม่ได้จะบอกให้คุณเอาแต่อดทนโดยไม่ทำอะไร จะไม่มีการใช้สำนวนที่ฟังดูดีแต่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ กับตัวคุณทั้งสิ้น

และหนังสือเล่มนี้ก็ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อบอกเล่าความเป็นมาของปรัชญาของลัทธินิโอดิก เพราะมีบทความและหนังสือมากมายที่เขียนถึงเรื่องนี้อยู่แล้ว หนังสือหลายเล่มถูกเขียนขึ้นโดยนักคิดผู้ยิ่งใหญ่และทรงปัญญาที่สุดเท่าที่เคยมีมา ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องนำแนวคิดของพวกเขากลับมาเขียนซ้ำอีก แต่ถ้าคุณสนใจ ผมขอแนะนำให้ไปหาหนังสือเหล่านั้นมาอ่านเลยครับ ผมเชื่อว่าคงไม่มีงานเขียนเชิงปรัชญาของนักปราชญ์กลุ่มใดที่อ่านเข้าใจง่ายกว่านี้อีกแล้ว คุณจะรู้สึกราวกับว่ามันถูกเขียนขึ้นเมื่อปีที่แล้ว ไม่ใช่เมื่อหลายพันปีก่อน

ผมพยายามอย่างเต็มที่ที่จะรวบรวม ดีความ และนำบทเรียนของพวกเขา มาเรียบเรียงให้คุณได้อ่าน บรรดานักปรัชญาโบราณไม่ใส่ใจว่าใครเป็นเจ้าของผลงานตัวจริงหรือใครเป็นผู้คิดขึ้นมาคนแรก ผู้เขียนแต่ละคนต่างก็ตีความและอธิบายแนวคิดเหล่านั้นในแบบของตัวเอง ก่อนจะถ่ายทอดออกมาในรูปของหนังสือ บันทึกประจำวัน บทเพลง บทกวี และเรื่องเล่า ความรู้เหล่านี้ได้รับการหล่อหลอมผ่านประสบการณ์นับพันปีของมวลมนุษยชาติ